

ВХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ПЕРЕДПЛАТА:
М. сячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долл., Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр., Фр.
Італії 750 зол., Німеччині 750 мар.
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 20 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 зол., Австрії
750 ш. — Зміст адреси 1 зол.

Телеф. Редакції 29-41.
Друкерні 23-25.

В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЙ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

завдань фінансових організацій і кооперативів, що стоять у лінійно-співвідносних господарств. Як відомо, керівні й. р. цих банківстворилися внаслідок Валу Гомінгсвортів. Крім того, друге значення, аргументування банківської кооперативної системи в інших містах на місцях освіти, на яку українську кооперативну в Польщі, а також на місцях встановлення відносин Центральної в Ланці, що не є банківською "Українською" кооперативною організацією. Проте банківська кооперативна система в Польщі і в інших банківських організаціях банківської системи.

за приналежність маєтності Бурканів у власницькому повіті, яку цей банк набув в 1925 р. шляхом купівлі від місцевого двірника Альфреда Воммерштайна за розміром дуже низьку ціну, платив у додатку в повільній заставній заставі. Ця маєтність, яку набув банк, а простором околиці тисячі моргів, лежить над Стрипцем і в часі світової війни була довгий час тереном повільної війни. Внаслідок того землі була там скрізь порита окопами і у величезній кількості повних десятих літ лежала облогою.

Ще в 1925 р. розпочав Державний Банк Рівний парцеляцію цієї маєтності. Ця парцеляція мала характер алебильної сусідської і землі купували переважно наші люди з Бурканів, Золотих, Бринуї Старої, Дарасова і Соколова, обстоє з наближкою околиці, а лише незначну частину набули кількох мажурів з боку та кількох наших наших селян з Самбірщини, Дрогобиччини і Калущини, які осіли на куплених налігах. Були також вершні знайшли, що мешканці самого Бурканів продавали ціле своє господарство і поселювалися в полі на куплений від банку земель. Ціна за землі за і гектар вносила тоді в 1925 р. плати 1000 зол. і 1150 зол. і була це ціна дуже висока, за яку тоді з околиці можна було набути далеко кращу землю і поселити багатьох селян.

В цей банк парцелявав його делегат Ян Адамчик з Варшави і він віддав набувати землю у поселян та списував умови приречення продажі, де ціна була зазначена в золотих обговіх. Тимчасом з початком 1926 р. цей Адамчик прийшов знову до Бурканів, скликав людей, що вже давніше мали умови на "тинці", відібрав від них ті умови і дав їм нові, на яких було вже зазначено, що ціну за землю треба платити в золотих в золоті себто на 72 проц. дорожче.

До такої самовільної зміни Державний Банк Рівний не мав ніякого права і тому набувши заперечували проти парцеляції цією ціною і зажадали, щоб делегат скликав на друзів слова в "золоті", то ан, щоб остали перші ціні обгові, тим більше, що від часу купівлі картотеки золотого остала та сама по ній. Делегат Адамчик обіцяв не зробити іменем банку, забрав підписані набувачами невідомі друзі умови приречення продажі і набувати усепокоилися. На куплений земель парцелявали знову з великим трудом і коштом околиці, вичистили поле з хвостів і багато з них навіть там побудувалися. Рати за куплену землю платили точно і жили на спокійних контрах.

Внаслідок цього, що не сподівалося з початку листопада ц. р. ордерали воки рахунок з двійного відліку банку і там торчим на білому написано, що уможовити в ділі і з початком осені 1925 р. ціну за землю вдвоє збільшено, що разом з 10 проц. відсотком на три роки перевищує першину ціну майже у двох. Що більше, Банк зробив такий доклад, що між 1/5 чи навіть 1/4 часті набувачів ціна новіше не задовольняла, хоч вони набули цю землю разом з іменем в 1925 р. котрим ціну купівлі задовольняли. Тим, котрим ціну купівлі не задовольняло, були головні ті набувачі, котрі в 1926 р. не далися підійти Адамчиків і не дали йому першину умов та не підписали нових.

Рівночасно координи банків інтересованих, що 10 і 17 листопада ц. р. делегати банку і нотар в Підгірці Левинський будуть у Бурканів підписувати контракти. Була там також загроза, що хто з набувачів до контраху не прийде, той трапляється задаток (всі заплачені рати на користь банку, всі свої вислани і засіли і мусить безповоротливо віддати куплений грунт банку).

Ця несподівана загроза була правдивою погрозою для набувачів, у великій своїй байдужості бачили людей, між ними знаходилися і місцеві відомі. В селі заворушилися і на місці в Бурканів днів 17 листопада ц. р. бачили що безліч людей розлику наших селян, яких гримала повна руйнація, і то була велика і жорстока боротьба. В даному випадку мова йшла не про армію, але про величезну жорстоку громаду суму обстоє чотирьох тисяч золотих, яку набути мали би набувачі банком тутим задоволенням і 10 проц. відсотка за три роки від на-

бувачів суми. Такої суми очевидно набути не мали і за такою погрозою не пішли до підписання контраху. Контракт підписували тільки ті, котрим ціна купівлі не задовольняла і дахто з таких, що купили лише маленький кусочок землі та мали платити величезну суму, то й воляти підписати задоволену ціну купівлі себто подвійну, щоб тільки не мати дальших клопотів з банком.

Делегати в нотарем відіхали, а покриваючи, котрим число виноситься банком сотні, відноситься до дирекції Державного Банку Рівного у Варшаві, до його відділу у Львові та до міністра земельних реформ д-ра Станевича з домаганням, щоб ухилили задоволення ціну купівлі як законом неосновану і як таку, що протиставляється виразній першій умові, а також як ціна купівлі мала бути платена в зол. обговіх без ніякої задоволення. Між пошкодованими з такою делю скільки мажурів, котрі далися підійти Адамчиків і підписали нові друки умови приречення продажі. Вони у даній справі йдуть разом з нашими селянами.

Ціна ця історія, для селян дуже сумна і болюча, відбулася і в софії і Український Клуб віне для 23. листопада ц. р. нагальний внесок з домаганням, щоб софій віван правительство підписати несподівано наложено задоволення. Цей внесок прийде на денний порядок одного з наближчих засідань софії, а відтак опиниться в комісії земельних реформ. Яка буде його доля, покищо невідомо. На кожний випадок Державний Банк Рівний записався знову торчим красками в історії наших сучасних відповісти. А таких чорних сторінок в нашої історії треба налічити в нього мабуть, більше!

Д-р Степан Баран.

ЗАМІТКИ І ВІДГУКИ.

По нападі на посла Хруцького.

„Напральські методи“.

Під таким заголовком привісний Львівський польський соціалістичний щоденник „Дзєнік Людові“ передову статтю, в якій займається оцінкою ганебного і некультурного вчинку безбачливого посла Полікевича, який чинно зневажив українського посла Хруцького.

„Дзєнік Людові“ стверджує на початку цієї статті, що випадок з послом Хруцьким — це „лише один зразок метод, які вводять у публічне життя ті, що піднялися „своячі“ Польщі. Поміняючи неабиякі відносини з країною, на параментарній арені витворилася атмосфера, якої досі не було, а яка „без сумніву небувалою відмінністю, а може й унікатом в історії парламентарного врядування. Бо стільки виросло тут за останніх кілька років з боку ББ, кажучи словами п. Славека, „безлічного задирання“. Далі пригадує „Дз. Л.“ відомий виступ пос. Славека проти посла Марєка, двобою афери послів з „одинами“, діяльність тих послів у країні та в софії і козлядує, що все це є „висловом напральських метод і примувань санації, яким і символом нинішньої польської діяльності“.

„Напральські методи“ — гімне далі „Дз. Лил.“ — з кожним днем закріплюються. Слово писане в цій статті його означення прислугує тільки комуністам — санаторам. Для перших пресовий дварет нешотрийний, а другим не обов'язує. Тепер намагаються згнобити всякий голос критики — і то в софії, отже в місті, де критика є добрим правом кожного без винятку посла. Не хочемо в те, чи поведінка посла Хруцького супроти Полікевича було відносна. В тій хвилі це обставина річ. Але в жалюю випадку пос. Полікевичев не прислужувало право робити собі сатисфакцію на власну руку. Від того з маршалом софії і електорально маршалівський суд Посла в ББ забувають про пошту місяця, в якому перебувають і про те, що кому з них дозволено, а що не дозволено. Ім властиво, що є перодичними панамі парламентарі — і всіх інших трактують як інтрудів, яких позсудується, доки мовчати. Пам'ятний вислів або слово критики загрозку „апоптомому тавою“ або „мор-

добиттям“. Поміняємо в тій хвилі, а якому світі пос. Полікевич поставив софій перед завордоном, одначе слід вжити і на відворотну сторону медалі в тій цій історії, а саме треба ствердити, що пос. Полікевич полягає багато олівів до огню з польсько-українських відносин. Без сумніву „геройство“ пос. Полікевича буде вміло використано в українській суспільності і спричиниться до аросту націоналістичних настроїв. Пос. Полікевич мабуть скаже себе внаслідок добрим патріотом і ширим демократом, а тимчасом він більше зашкодив Польщі ніж пос. Хруцький, а свій демократизм поставив у питомі собі світі, бо знаменито заграв паня, який „хлопа бє добре в морду“. Діється щораз ераше. Хтож заручить, чи за послідниками (двобоєм) і биттям по лінії не прийдуть ще часи, коли паня з ББ будуть стріляти в софії до інших носів. Бож все є можливе а це чейже не є таке дуже трудне, якби не одному з нас адалася“.

„Слово Польське“ і самосуд над українським послом.

Львівське шовіністичне „Слово Польське“ не вийшло, очевидно, зі слова осуду для некультурного і нелюдського вчинку посла Полікевича. Навпаки, цей екзотично „толерантний“ у відношенні до українців орган посередньо навіть висказує задоволення з того приводу і, самозрозуміло, акцентує увагу і самосуд посла однокорича над українським послом. А бачимо це з оської обставини: Львівська сіоністична „Хвіля“ подала докладне заїдомлення про факт чинної анекдоту, якої допустився пос. Полікевич над послом Хруцьким і видрукувала листа пос. Хруцького до софії, маршалка Дашинського.

„Слово Польське“ взяло не за велике зло для „Хвилі“ і передруковувачи з неї агаданого листа посла Хруцького, заосмотрило його таким вимовним аступом: „Випадком посла Хруцького зворушила-ся в львівській пресі і переіналася найбільше „Хвіля“, яка з чинної анекдоту пос. Хруцького зробила велику подію і мало-що, що не вийшла в торних обвідках та описала цілий інцидент якнай докладніше і товстим друком на першій сторінці“.

Шож, для „Слова Польського“, — яке в таких „мажованих“ справах як самосуд над українським послом чи невідомі самосуди над українськими установами у Львові, займає ноторіюно відоме становище — і таке поведіння „Хвилі“ мусить бути дійсно немилым. Моральні і етичні принципи „Слова Польського“ в даному випадку знові пориваються з такимим послом-однокорича Полікевича. Треба тільки побачити „Сл. Поль.“ дальшої успішної діяльності під записками його морального „пакет“ для того роду вчинків — а може воно колись матиме змогу відлучити від своєїже наслідки тієї „адичної діяльності“ і на власній шкірі. Бо, хто тим воле, від того, кажуть, гине.

Недобори радгоспів у СРСР.

Директори т. зв. радянських господарств („радгоспів“) а по російській „свободі“ звернувшись до центральної управи в Москві з проханням, щоб рахунок за радгоспами довгі анулювати. Ця справа опинилася на візді всіх народних комісарів земельних справ з цілого Радянського Союзу (то значить усіх республік), що саме тоді відбувався в Москві. На нараді висловилися про задоволення радгоспів обширний реферат Дмитрієв. З реферату присутні на нараді довідалися, що довгі радгоспи застрашано ростуть. У 1926 р. радгоспи позичили 22 мільйони карбованців, у 1927 р. — 25 мільйонів, а в 1928 р. аж 40 мільйонів карб. Отже за три роки позичили разом 90 мільйонів карб. Робітники радгоспів (радгоспи не великі господарства в ролі даних поміщицьких) вже 4 місяці не дістають виплат. Не заважаючи на заходи анулювання довгів, радгоспи домагаються ще позичити на суму 152 мільйонів карб. Загально беручи 80 відст. усіх радгоспів працює з великим дефіцитом.

Після львівських подій.

Бережанщина.

Дня 27. листопада ц. р. бережанська поліція перевела основну ревізію в церкві св. Миколая на Адміні в Бережанах. За чим шукали в церкві, невідомо. Тогож дня в год. 9.30 огружана держ. поліція в силі 25 постеругових село Вербі, бережанського повіту, поровставила по селі стійби та почала переводити ревізію в кооперативній домі, в якому, де навіть розкопувано землі, описали обшукуючи стіни та переділували комини. Потім переведено ревізію в книговодня кооператива Семтишина і забрано в нього всі записки й кореспонденцію. З черги переведено ревізію в емерит. дир. школи Івана Петрицького, в господаря Федька Гевка, наступивши віста Федька Баковича й інших. Описи поліції ввійшли до церкви, а що священика не було в селі, то казали козаків доробити ключі до церкви. Одначе йому не вдалося. Тоді командант постеруги з Нарави доробив сам ключ, отворив церкву і перевів основну ревізію в цій церкві, так, що казав постеруговим роздигатися до сорочок, щоб могли зайти у всі діри між стінами церковного даху. Ревізія по пілому селі тривала цілий день, а хоч не дали ніякого вислуду, арештовано книговодня кооперативу п. Дмитра Семтишина, якого забрано до Бережан.

Равщина

В селі Вербіці, пов. Рава Руська, арештувала поліція дня 11.XI. 1926 трьох молодих селян під замітом знищення державного прапору. Арештованих, а саме: 1) 21-літнього Теодора Ярмозу, 2) 21-літнього Андрія Гіля (жонатого), 3) 18-літнього Брану Івана перевезено аж до Львова і приміщено в тюрмі у Бригідках при вул. Казимірівській ч. 22. Львівська прокуратура виготовила вже акт обвинувачення проти зазначених трьох арештованих на підставі арт. 22. розп. преа. Річ. з 18. XII. 1927. Д. 8. ч. 115 і 468 к. з. Акт обвинувачення зажадав, що обвинувачені стягали державний прапор з будинку державної школи в приєлку Вілька ад Вербіни і подарали його та знищили в болото. Обвинувачені мали признатися до того вчинку в слідстві, а зробили це тому, щоб, як казали, досудити місцевий учительні. Замітне, що всі свідки в цій справі — це самі члени поліції й учителька.

Громадяни! Пам'ятайте, що скріпленням осново „Прогрессі“ скріплюємо наложитий розвиток народного життя. А зробимо це як члени „Прогрессі“.

Похорон о. шамб. Городецького.

„Похорони о. отамана В сирі землі глибоко...“

Рогатин, 26. листопада 1926.

Вістка про смерть довголітнього організатора Рогатинщини о. шамб. Степана Городецького розійшлася митом словесами по повіті. І сьогоднішній похорон невідомого фундатора і духовного батька численних угодів Рогатинщини перемінився у величаву маніфестацію національної свідомості. У Вербілі, де пос. о. Городецький помер, 37 літ як парох, зібралася багатотисячна маса народу, щоб відправити на вічний спочинок о. отамана Рогатинської Землі. Заступили не тільки всі села повіту, а йшлися на похорон теж численні селянські делегації з сусідніх повітів.

Після Служби Божої, відправленої о. дов. Томковичем з участю около 30-ти священників і проповідан о. дов. Кудриха у формувалася похід на пшчитар, який провадив з заступністю митрополита о. м. тракт Т. Войнаровський. На чолі походу йшли делегації з вітнями (м. ін. зверхня на себе увагу прегарний вінок від Української Парл. Репрезентації і Центрального Комітету УНДО, який несли С. Кулик і М. Огиринський), а ними Рогатинська оркестра і селянський хор. Домовину несли священники і дзвонили. За домовину йшла молода рогатинська шкіль і непрягодіна юрба народу.

Над могилою промовили: о. В. Соловйов з Пукова від духовенства повіту, о. в. прелат П. Куницький від Парл. Репрезентації і П. К. УНДО. пос. Мик.

ТРИКОТАЖІ

гарсонки, жакети, панчохи, мужеські камізольки, рукавички, скар-
питки, як також цілий ряд артикулів, що входять в обсяг одягових виробів

по найнижчих цінах ринкових поручає

9-10

Ф-ма ТАДЕИ ВІТЕК, Львів, вул. Рутовського ч. 1.

північній Москві. На літо нас приїхати
700 осіб. — Експедиція спароїтична А-
кадемії Наук. Київська найденна після
півтора місяця в „Дисоні“ горішньої частини
річки Подкарпатської Тунгуської, недалеко
міста, де знайдено величезний метеорит.
Експедиція, що вирушила на розшуки Ку-
дана, перетнула за півтора місяця 1800 км.
тайгою, серед тропічних і рік, Куанг і
товарили наші дослідники метеорит; без
помочи, яка надійшла зверху, він не міг би
найти в тайзі, де прийшли вже морози
до 35 ступ.

— Центр всесвіта. Директор Гарвард-
ської обсерваторії, Хараоу Шеллі мав
виступити про вислід своїх дослідів про те,
де знаходиться центр всесвіта. Він упе-
вено, що знаходиться на планеті, довкола якої
крутиться вся сонячна система. Ця „зоря
всіх зір“ знаходиться на відстані від на-
шої землі 300.000.000.000.000 миль від на-
шої землі. Протяг світла від цієї зорі
потрапляє на землю 47.000 літ. Вже такі-ж
моменти бачили через найсильніші теле-
скопи між „молючими шляхами“ і сузір'я
Луніна.

— Новий спосіб на безсонницю. В од-
ній великій римській санаторії найшли
прекрасний спосіб на безсонницю. Постелі
недужих, яким не помагали ніякі штучні
середки на сон, накривали чорними прес-
тиралками, з стін спалні вкривали чорною
оббивкою. Недужі дуже швидко засипали
в таких кімнатах і тепер цей спосіб при-
морожують у різних шпиталів.

— Докори совісті. Франц, воєнка чужин-
ної леді Андре Мазелі, привівся до зло-
чинця, якого докопав у червні 1927 р. у
білих багатого торговця худобою Гіфе.
Тоді арештували як підозрюваного зовсім
невинного людини. У листі на ім'я міністра
справедливості заочинув заявляв, що со-
вість мучила його весь час і він змушений
стати перед судом.

— Видання „Червона Калина“
повідомляє, що всі планові видання
до кінця року вийшли 3-й наклад Історич-
ного Календаря-Альманаха „Червона
Калина“ на рік 1929. Замовлення, які на-
писані будуть негайно погашені. З на-
шим задоволенням просимо поспішити,
бо 3-го накладу вже не буде. 3-3

„Тарас Шевченко“.

Перша українська фільма ВУФКУ
у Львові.

Від четвертих днів (де у великій залі
Народного Дому фільма „Тарас Шев-
ченко“ про життя зацікавлені цілю-
че українського життя роботи ВУФКУ
(Всеукраїнського Фотокіноуправління),
що прийшла до нас з того боку Збруча
— після кількох фільмів з життя живо-
вого населення, які глибоко вражали
на зрителів.

Перше, що рахувати глядачів, як в до-
брий дозвільний досвід складаються з
українців, це польські написи-пояснення
до фільмів українців. Дивно й гірко чи-
тати українські слова уривки з поем
Шевченка і фільми золоті його думки — в
підписках перекладачів. Кажуть нам, що
так давалися слова. Але та сама мова
підписки з тим, що ми й ми в Като-
лиці і інших містах на Шляську ви-
ставляють фільми з німецькими напи-
сками. Дні мови — чи як це пояснити?

Сама фільма виконана в мистецького
богу бездоганно, деякі місця дуже гар-
но, а в деяких образах, що можуть зго-
рушити й найкращу людину. Найкра-
ше змалювані перші частини, в яких роз-
ділю Шевченка дитини грає малюк М. Лю-
бенський, хлопчина гарний, з яким до-
доско, що він своїм виглядом мусить
собі подати кожного глядача. Роль ма-
лого Шевченка віддає він справді пере-
смакує — навіть у найменших посто-
бках. Дуже добре й вірно виконали
Шевченка (артист А. Бутма) при віці
жовтого життя (недуга і смерть); в інших
моменти кращі Бутма сліди, а деякі
цього непереконливо. Шевченку як на-
стуг (перед очима) і втомі як козачок
(вже втілює нам невідомо) мало пота-
ти і не дуже акраваїли.

Коли всі три частини Шевченка зі
співного боку (Світлана, хлопця й докритого
мущину) можна вже такі назвати на-
зак хатини, то щодо самого сценарія
фільма треба зробити поважні застере-

ження. Автор сценарія Панченко в деяких
місцях спільно переглядає струну і не ра-
хувався ні з історичними фактами ні з та-
кими істинними, які чітко доказує не ви-
магають, а в інших тих струн зовсім не
дотримується. Так прим. похорони батька Ше-
вченка відбуваються без священника (!), для
змалювання жорстокості царя представ-
лено підписання ним заводу смерті на 26
декабрів, хоч це мало місце 20 літ
скорше і з акцією нічим не ажується, всі
офіцери, не виключаючи й друга Шевчен-
ка Каміні, змалювані останніми п'яно-
тами і тиранами, так само всі пані на У-
країні „мочиморди“ і т. д. Але що біль-
ше! Сам Шевченко виходить в отсій фільм
швидко якимсь тупим бунтарем, як на-
дійшлим пророком і генієм України. У
нього якось затерті і високі пориви і свя-
ті аматини-ідеали, а зате він в різних си-
туаціях уміє тільки затиснути п'ястук і
мігрозуватися (Шевченко як козачок,
спина з князю Рєпніною, сцена в Кири-
ло-Методіївському Брацлі, сцена між
„мочимордами“ й т.). Сцена з ки. Рєпні-
ною, що могла бути атракційною, пред-
ставлена зовсім фальшиво і з грунто не-
вірно. Вона зовсім збісована. А таких
фальшивих є багато!

Окремо слід згадати про оручно аста-
лені в сценарії ілюстрації до поем Ше-
вченка „Сон“ і „Кавказ“. Одначе пере-
ведення тих ілюстрацій незручне. Інцензу-
вання „Сону“ не зовсім прозвучало (що о-
значає сцена, в якій парубок Катерина
адіймається на коні в гору?), інцензува-
ння „Кавказу“ до той міри на дога, що
всі глядачі дотримаються чекають, аби ця
сцена вже раз скінчилася. А взагалі ціла
фільма, хоч як вона у нас скорочена, с-
це за довга і тільки очисала від того,
яким її в одному чи другому місці черпа-
ли.

Не зважаючи на всі ці й інші хибки,
фільма „Тарас Шевченко“, яку у нас в
цензурних оглядах скорочено до 12 актів
(на Україні в їх 16!) заслужує на те, аби
й оглянув кожний українець. Наша заміт-
ка писана на те, аби представити на оу-
сному прикладі, в яких непереможних умо-
винах розвивається на Радянській Укра-
їні крісло (і всяке інше) мистецтво, а не
на те, аби ажурувати когось від від-
мадування фільми „Тарас Шевченко“.

Ів. Німчук.

Театри.

Великий Миський Театр:
П'ятниця 30-го, год. 7:30 веч. „Мораль-
ність паві Духаскої“, ювілей 30-літньої
праці арт. Ровінської.
Субота 1-го, г. 3. попоз. „Давид“.
Субота 1-го, г. 7:30 веч. „Тасяма
дама“, оперетта.

Кіно.

„Аполло“: „Вера Мірнова“.
„Лек“: „Площа Пінгаль олімпіч“ (Олім-
па не гріх).
„Оазис“: „Котани і кров“.
„Палас“: „Зоря Таверні“.
„Фатаморган“: „Недоля впадіння дів-
чат“.

ОПОВІСТКИ

За оголошення редакція не відповідає

Новий Український Театр дир. П.
Карабіневича на Волині.

Ковель
30/XI Маруся Богуславка
1/XII Гейша.
3/XII Вія.
3/XII Барон Кімел.
Камінь-Камінь
30/XI Маруся Богуславка
3/XII Гейша.
6 XII Барон Кімел. 10-7

Повітова Організація діяв в Сам-
борі устроєв 3-місячний курс для дір-
ектів першого хору, громадської пи-
сарки і ведення кооператива. Початок
дня 5. грудня 1928 р. оплата 30 злот.
всичко. Проситися парохіальні уряди о як
найчисленнішу явку до курсу.
Зголошення: Сажор, Господарсько-торг.
Спілка. Голова: О. Сенатор Татомир арт.
Секретар: Дмитро Семен. 1010 1-1

Засідання Комісії Р. Ш. для пере-
строю шкільництва відбудеться не дня
1. грудня, як було заплановано, але
в черв. 6. грудня о 6. год. по-
поз. де значаїно. — Макарушка. 1-1

Виділ Т-ва Українських Студ. Полі-
техніки „Основа“ у Львові подає до
відомо всім інтересованим, що всякі
транспорти Т-ва з аших тоді важні, якщо
мають підписи двох членів Президії, т. о.
голова і скарбник: есент. секретаря. —
За Виділ Т-ва: голова: Андр. Охримов-
ич, секретар: Михальчишин Богдан.
1016 1-1

Збірка на українських інвалідів у
станіславському воєвідстві теж за-
боронена. Третя з черги заборона збір-
ки добровільних жертв на допомогу у-
країнським інвалідам надійшла зі стани-
славського воєвідства. Подаємо дещо
до висвітлення цієї заборони. „Україн-
ське Товариство Допомоги Інвалідам“ у
Львові поданням до воєвідства внесе-
ним ще 6. липня ц. р. просило дозволу
перевести збірку в листопаді ц. р. На
не прохання надійшла відмова відпо-
відно 29. листопада ц. р. Відпо-
відь датована 24. жовтня 1928 р. Ч. БП.
4067/28. Воєніський уряд у Станіславо-
ві мотивує заборону таксамо, як і львів-
ський та тернопільський уряди, а саме,
що листопад зайнятий для збірок інших
місцевих товариств та інституцій. Не
вміємо піти пояснити надзвичайної про-
моули в пологодженні цієї справи. Одна-
че віримо, що українське громадянство,
хоча й перетягне важкими й неволь-
ними данинами й жертвами, складе Все-
народній Дар Українським Інвалідам у
десятилітній визвольній боротьбі і що ця
заборона не повинна стати до погіршення
становища зможаних у нерівній аматині
борьбі. — Українське Товариство До-
помоги Інвалідам у Львові, вул. Руська
ч. 3 П.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

БІЖУТЕРІЮ, СРІБЛО, ГОДИННИКИ
порушає дещо Домбровські
Розаажемські Львів (Готель Жор-
ж) вул. Академічна ч. 2. Догідні услави.
2481 23-2

ФОТОГРАФ ЯНУШЕВИЧ, вул. Ві-
пентого Поля ч. 1. (біля Зеленої).
Тел. 59 60. 951 2-5

НА РАТИ ОТОМАНІ 55 злот. КА-
НАПКИ 55 злот. фотеліки до роз-
кладання 45 злот. — Фабрика 3 а с. вул.
Личаківська, ч. 132. 732 8-12

ГОДИННИК ВАШІ буде найкраще на-
правлений у найбільшій годинникар-
ській роботі Івана Зельтенрайха,
Львів, пл. Марійська 5. — З провінції
просимо репарції присилати поштою —
Староюди дамські годинники переро-
блюємо на ручні. 3 6 122-2

ЛІЖКО москвин на рати 200 злот. На
провіцію без поруки. — Фабрика
Закс. а. Личаківська ч. 132. 753 8-12

БЮРАЛІСТКА з кількістною прак-
тикою і писанням на машині шукає
праці. Може зайнятися доданням гадів-
ством, кухню, недужою особою, ви-
ованням дітей, може також зняти. Скро-
мі вигоди. — Зголошення слати до Ад-
міністрації „Діло“ під „Солідність 17“ до
дня 12. грудня ц. р. 1008 1-1

ЛУЦИК ПЕТРО с. ГРИГОРА і Догір
уроджений 1899 р. в Білчуво золотий
пов. Борція і там замикалий, усеваж-
ний згабує книжочку військову, вида-
ну через Повітову Команду „Уа“ і Чорт-
кові. 1013 1-3

КАМЕНІЦЯ одноповерхова, 3 кімнати
і кухня віальні, ціна 3.500 дол., око-
лиця Личаківська.

КАМЕНІЦЯ двоповерхова, нова, ціна
віальна, ціна 15.500 дол., видал 8.000
дол., околиця вул. Зеленої.

КАМЕНІЦЯ двоповерхова, середмістя,
брана відмова, ціна 18.000 дол.

КАМЕНІЦЯ триповерхова, середмістя,
5 кімнат, кухня віальні, ціна 30.000 дол.

АГЕНЦІЯ, середмістя, 180 сажнів. —
Продасть агенція „Фортуна“ вул.
Фредерік 5. 1009 1-2

ПАНЮЧКА зі школою торговельною
і курсами машинними пошуває
практики бюрової за низьким винагоро-
дженням. — Зголошення до Адміністрації
„Діло“ під „Практикантка“. 1017 1-1

ДВОПОВЕРХОВУ велику каменицю
в середмістію продам за ви-
світиско дол. — готівкою пати. — (Імат
Львів, вул. Куркова ч. 24. 1015 1-2

ОГолоШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст безуг. аеріал. серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, Городецька 46.

432 Переслітлення Рентгеном. 1-23

Дентист Яків Насс

Львів, вул. Сикстуська ч. 17. П. п.

Скріплюваний хитавочиса зубів пльом-
бування й винищення зубів без болю.
Штучні зуби в кавачуку і золоті після
найновішої системи. Пацієнти з провін-
ції пологоджуються в найкоротшому часі.
П. П. Уродовим і студента значна зня-
на і докеші в сплатах. Тел. 65-73.
986 3-46

„Марійське Тов. Пань“ і „Тов. Ап. Мо-
литин“ в Перемишлі — при ласнавій
співучасті „Перемиського Воєна“ вла-
штовує у второк дня 4. грудня 1928 р.

СВЯТОЧНУ АКАДЕМІЮ

в честь

св. СВЯЩИМЧ. МОСАФАТА

з наступною програмою:

1. Б. Вазишник: „Хай дівоки заграють“, жіночий хор — „Марійський дружин“.
2. Вступне слово: ВП. о. ари. В. Гриня.
3. о. осиф Кімакевич: „Владико Отче“, дітотий хор чл. Ап. Мол. школи св. О. Ник.
4. о. П. Штокачко: „Голгофа“, декляція І. Савки уч. VI кл. української гімназії.
5. Ол. Кошиць: 1) „На ріках сідохом“, хант. 2) „Радуйся Маріє“, хант. жіночий хор „Воєна“.
6. О. Rossini: „Віра“ жіночий терпет. ВП. П. проф. О. Воланська. А. Тарнавська. Г. Дмитрішинівна.
7. Fr. Schubert: „Ave Maria“, Tartini: „Grave et espressivo з ко-
нцерту D-dur. Bach: „Air“.

чедьове сооло ВП. П. П. Пшемича.
8. Gounod: „Ave Maria“ союзистів Вещ.
о. кап. О. Вашиха.

9. Дж. Боттиччеллі: „Благословен Го-
споди“, хант. хор „Воєна“, Концерт.
Союзистів партії при супроводі форт.
ВП. П. Дир. Ольги Цинавської.

Хори під батогом ВП. П. проф. М. Ла-
хисевич, проф. П. Воланського і жас.
прав. А. Чубинського. 1011 1-1

Початок о год. 7:30 вечер.

Доход призначений на убогих і ін-
валідів з визвольної боротьби.

НЕРВОЛ

Хеміка д-ра ФРАНЦОЗА,
одинокий радикальний і аспиро-
ваний середній (натурна) на

РЕВМАТИЗМ

кольку з причини пере-
студи, на постріл, іхтис
і т. п.

Жалати в антика. Жалати в антика.
Вибір і головна продаж.

АПТИКА МІКОЛЯША
Львів, КОПЕРНИКА ч. 1.
870 8-2

Повідомлення.

Повідомляємо отсим, що ми поширили
наше дентистичне атоло і маємо змогу
виконувати всякі дентистичні роботи
після найновіших систем, як пльомбо-
вання норпеллюю, золоті коронки, зуби
на кавачуку і золоті, без піднебіння. —
Направи в оаїм дин. — Цим думо
приступити.

д-р В. Янович Емма Янович
лінар. 1014 1-3 дентистка.
Станіславів — біля почт.

КОНКУРС

Голова Управ. „Рідної Школи“ роз-
писує вже в третє конкурсу на дві по-
сади пельоністів в своїх середніх шко-
лах. Всі середньо-шкільні учительські
кандидати, що поскадали іспити в осін-
ньому реаміці і рефатують на посади
в школах „Р. Ш.“, повинні негайно не-
сти подання до Гол. У. „Р. Ш.“ у Льво-
ві, Ринка ч. 10. 1003 2-2

Подяка.

За совісне і солідне пльомбування та
встановлення зубів складаю ВП. М. Якову
Нассові, дентистові у Львові, вул.
Сикстуська ч. 17, привітну подяку.
1012 1-1 Марія Стефанівна.

Присилайте передплату!